

dette er ingenlunde overalt Tilfældet, hvorimod de findes nogenlunde hos Herredsskriverne. Saavidt jeg veed, er det ikke Lovbæalet, at Herredsfogderne skulle have med Oppebørslen af Bidrag til Retsvidnerens Lønning eller til Arresthuse at bestille. Det er vel befælet, at de skulle indcassere Jordemoderens Løn, men derfor have de dog ikke fuldstændige Hartkornsfortegnelser, deels fordi Jordemoderdistrikterne ikke overalt rette sig efter HerredssInddelingen, deels fordi den specielle Fordeling i Sognene af Jordemoderbidraget udføres ved Sogneforstanderskaberne eller Sogneforstanderne. Det vil saaledes ikke være Herredsfogderne muligt at føre fuldstændige Hartkornsfortegnelser, medmindre det paalægges Amtstuerne at give dem Extracter af Matriculer, saaledes som Herredsskriverne allerede have faaet.

Mofenørn: Det vil ved disse Paragrapher virkelig være fornødent, troer jeg, at man kommer til en Erkjendelse af, hvad Loven egentlig angaaer. Saavidt jeg veed og kan see af Motiverne, angaaer den, saaledes som jeg ogsaa tidligere har antydet, al Dmdeling af Jordbrug, være sig til Brug eller Eiendom. Dette fremgaaer aldeles klart af Motiverne Pag. 25, hvor det hedder, at da dette Lovudkast omfatter alle Arter af Jordbeind, ville de Bestemmelser, man har havt med Hensyn til Dmdelinger af Fæstegods, bortfalde, da de ere optagne i det større Omfang, som Loven har, ligesom det ogsaa fremgaaer af § 28, hvor det hedder, at da dette Lovudkast tillige omfatter Fæstegods, forstaaes der ved „Adkomstdocument“ ogsaa Fæstebreve eller Leiecontracter, hvorved Dele af et under et Fæstegods hørende Sted overdrages i Brug. Det har derfor aldeles ikke været mig tvivlsomt, at Loven forstaaer Udtrykket Udskynning, som ellers efter Lovgivningens hidtilværende Sprogbrug kun indbefatter de Tilfælde, hvor et Stykke af en hidtilværende Jordbeind adskilles derfra og henlægges til en anden Eiendom, for at forenes dermed under eet fælles Eiendomsbegreb, i den Betydning, at det ogsaa omfatter de Tilfælde, hvor et Stykke Jord henlægges til et andet Brug, selv om det kun er ved Leie paa nok saa kort Tid. Det er blandt de Ting, hvorfor jeg finder

dette Lovudkast saa særdeles omfattende, at det ikke blot i og for sig har nogen Betænkelse for mig, men at jeg i Særdeleshed finder det noget utilraadeligt at gjøre saa store Forandringer, uden at dette fremgaaer paa en mere tydelig Maade, end det af Affattelsen sees, thi det er klart, at det ærede Udvalg har opfattet Loven ganske anderledes. Det ærede Udvalg antager, at der ved de Paragrapher, der nu foreligge, kun er Tale om hvad Lovgivningen hidtil kaldte Udskynning, og at Dmdelinger, som Loven skal kontrollere, altsaa kunne kontrolleres gennem Amtstuen, og at det saaledes vil føre til Opfyldelsen af Lovens Siemed, naar man lægger den hele Control ved Amtstuen, og navnlig i § 26 sætter Amtstuen ind istedetfor Amtmanden. Men det er aabenbart, at det aldeles ikke gaaer an; thi da Loven ikke blot omfatter saadanne Udskynninger og saadanne Dmdelinger til Eiendom, men ogsaa Dmdelinger til Brug, saa veed Amtstuen aldeles Intet derom, Amtstuen kan Intet meddele derom, og har aldeles Intet at gjøre med de Dmdelinger til Brug, som høre under samlet Gods. Naar Loven tillige gif ud paa en saa stor Forandring, at den hele Control med Fæstegods gik over fra Sædegaardseierne til Amtstuen (Hør!), saa vilde der utkomme et sammenhængende System, saa kunde det lægges over til Amtstuerne, saa vilde mange af de Bestemmelser, som Loven indeholder, og som nu ere betænkelige, de nemlig, hvorved man skal have Approbation af Indenrigsministeren for høist ubetydelige Jordomdelinger, bortfalde, idet de da kunde approberes ude i Landet af Øvrigheden og Amtstuen, naar de vare enige derom, og det blev behørig berigtiget; men saaledes som Systemet nu er, kan dette jo slet ikke finde Sted, da Amtstuen jo er aldeles uvidende om, hvorledes Jorden er fordeelt under Fæstegodsset. Det forekommer mig derfor heller ikke, at der vil opnaaes noget Væsentligt ved de yderligere Functioner i denne Retning, som det ærede Udvalg i § 25 har tillagt Amtstuen. Det er ganske rigtigt, som en æret Taler nylig bemærkede, at Herredsfogderne heller ikke kjende Noget til Jordbrugenes Bidrag til Arresthuse og lignende Udgifter, have